

Pikkade randmetega kindad

PILLE HERMANN

Roosat pole kunagi palju, ehk lugu sellest, kuidas sattuda tahtmatult tähelepanu keskpunkti.

Isetegemisest räägitakse üha rohkem ning aina enam tõuseb see ausse – nii need, kes ise meisterdavad, kui ka need, kes oskavad tegijaid väärtustada.

Selles pole enam midagi harukordset, kui kodust välja minnes mõni näputöö kotti pistetakse. Enamasti on selleks kudumine. Nii on hea argipäeva vabadel hetkedel harrastada ringmänge varrastel. Olen ise ka käsitööd kaasas kandnud. Tõsi, “kandnud” on sageli õige väljend – vahel on kudum kotis nädalaid ega näe päevavalgust, rääkimata siis edenemisest ning valmimisest. Aga las ta olla seal kotis, palju hullem on end maapõhja siunata, kui elu pakub võimaluse kudumiseks, ent kudumit pole.

Eriti kavalad on need, kes märkavad kudumistöö kaasa võtta, kui on koolitusele või pikale koosolekule minek – nii saab jutupeol aega sisustada mitmekordselt kasulikult. Nõnda rändasid ka roosad kindad ühelt koosolekult teisele, ka koolitused ei ole neile võõrad. Enamasti ei pööra keegi sellele tähelepanu, kui kindad kotist välja kougin või siis ütleb mõni, et näe kui tark mõte, oleks võinud ka midagi kaasa võtta.

Viimatisel koolitusel sättisin end varakult akna alla istuma ja võtsin taas vardad näppu. Polnud paari vardatäitki kootud, kui läheduses läks kihistamiseks ning pildistamiseks. Olin kudumisega tahtmatult pälvinud tähelepanu ning tekitanud palju elevust. Udupeente mobiiltelefonide omanikud ei jätnud juhust kasutamata ning muudkui klõpsutasid.

Ju need roosad hernekommikindad, nagu neid ise kutsusin, olid noorte piigade tähelepanu tõmmanud. Teadagi, roosat pole kunagi palju.

Foto 1.

Foto 2.

Kudumisel on kasutatud vardaid nr 1,5 ning mohääri, peenvillast ja efektlõnga. Soovi korral võib peale tikkida ka litreid ja pärleid. Randmeosal on ühel vardal silmuseid 12, labaosas 14.

Traditsioonilise pöidlaava asemel on pöidlal kinnastele kootud pöidlakiiluga. Kes kord on võtnud vaevaks pöidlakiilu kudumise selgeks õppida, ei see enam pöidlaava juurde tagasi pöördu, kuna kiiluga kootud pöidlal on mugavad. Ka kudumises pole midagi keerulist.

Foto 1. Kevadeni on veel aega, nii ei saa ka kindaid talvekorterisse puhkusele saata. Kes eelistab paljutu jopele, teab, kui ebameeldiv on varrukasuust sisse puhuv jäine tuuleil. Ei aita siin mitu kihti riideid ega paks kampsun. Parim lahendus on pika randmega kindad, mis ei lase külmapoistel liiga teha. Kui enamasti on kindaranne 5–7 cm, siis nendel kinnastel ulatuvad randmed peaaegu küünarnukini, nii on hea neid varrukasuust tuuletakistuseks ette sättida.